

**МУЗИЧКО СЦЕНСКА ИГРА ДАН ВЕРЕ МИЛАНКОВИЋ,
У ИЗВОЂЕЊУ ГРАДСКОГ ДЕЧЈЕГ ХОРА „ЗВЕЗДИЦЕ“ –
ЈЕЛЕНЕ ЦВЕТКОВИЋ**

НИКОЛА ЦВЕТКОВИЋ

Филозофски факултет у Косовској Митровици, Србија

*Из звезданог јата
Јатимице препорађа се свет
Н. Цветковић: Стварање звезде*

Резиме: Полазећи од научно-теоријске и уметничко-поетолошке оријентације др Јелене Цветковић, у нашем раду смо настојали да укажемо на један сасвим специфичан мултимедијални захват у реализацији сценске игре *Дан*, композитора, пијанисте и педагога Вере Миланковић, из познате породице великог астронома Милутина Миланковића. При том смо указали на слојевиту симболику неба, звезда и звездица, те онога што је дан, јутро, вече, стране света у космичко-поетском и музичком смислу.

Кључне речи: Астрономија у култури, астрономска симболика, музичко-сценско

Јелена Цветковић је, као студијски радник и универзитетски посленик, успешно учествовала на неколико конференција „Развој астрономије код Срба“. У једној прилици анализирао је космичке аспекте музике у доба ренесансе проистекле као резултат настојања да се у средишту уметничко-мотивских преокупација постави човек и његов сложен однос према васиони. При том је истакла да читава два века (од 15. до 17) теоретичари музике сагледавају хармонију сфера као аналогију музичкој хармонији.¹

На последњој, осмој Конференцији Јелена Цветковић, у коауторству са Миомиром М. Турђановић, понудила је разматрање о видовима космологије у уметничкој музици. У приложеном раду изложила је кратак преглед оних композиција које су у наслову или у другим деловима, садржали неки од

---

¹ Јелена Цветковић, *Космички аспекти у музичкој уметности (одјецни ренесансе)*, Зборник радова конференције „Развој астрономије код Срба V“, Београд, 2009, стр. 705-717.

значајнијих научних и астрономских појмова. Том приликом су саопштили поједине аспекте везе између астрономије и музике, успостављајући одговарајући однос између научних и уметничких сазнања.² – Поред научно-теоријског и педагошког рада, у коме су присутни видови космичких разматрања, Јелена Цветковић се стваралачки потврђује и у музичко-уметничкој пракси, као диригент, уметнички руководиоц и оснивач Градског дечијег хора „Звездице“, оваплоћујући при том на музичко-сценском подијуму, оно што поетолошки разматра у својим студијским текстовима и прилозима, који су космички осмишљени. То је један од битних разлога, што овом приликом указујемо на најновији, у много чему самосвојан мултимедијални, музичко-сценски, хорски, ритмичко-плесни и визуелни подухват, у знатној мери прожет космичким темама и мотивима.

На сјајној кадифи неба јатимиче трепере звезде и з в е з д и ц е са сопственом светлошћу и топлотом³ што сличе сомотасто нежном и зрачном сунашцу; оне се, као светлуцава свемирска тела на звездоликом небеском своду ноћу виде како сјаје, блистају, дрхћу⁴ и немирно и играво титрају. – Очарана баршунастим лелујавим озвезданим небом и звучно треперавим звездицама, даровити хоровађа Јелена Цветковић⁵ је у почетним годинама новог миленијума (2002) окупила звезђе и Градском дечјем хору дала име *З в е з д и ц е*. У тој звездичастој скупини и сазвезђу гласова и гласића, који образују одређену астрално узноситу уметничко хорску и музичку констелацију окупља мајушну, али звучно гласовиту дечицу предшколског и ону сопранску школског узраста.

Музичко сценска игра је жанровски облик у коме се посредством игривости и прикладно срочених лирских стихова настоји синтетички да споји ритмичко-плесно кореографско, редитељско и визуелно, са распевано

² Ј. Д. Цветковић и М. М. Ђурђановић, *Космологија уметничке музике*, Зборник радова конференције „Развој астрономије код Срба VII”, Београд, 2014, стр. 1225-1230.

³ *Речник српскохрватског књижевног и народног језика*, књ. 6 САНУ, Институт за српскохрватски језик, Београд, 1969, стр. 652.

⁴ Мишкина Миховил – Павлек, *За својом звездом*, Загреб, 1926, стр. 29.

⁵ Др Јелена Цветковић (03.07.1970.) родом из Лесковца, потиче из велике и знамените породице *Лешњак*. У завичајном граду завршила је основношколско образовање и Нижу и Средњу музичку школу „Станислав Бинички“, названој по чувеном композитору и диригенту, који је краће време предавао у лесковачкој Гимназији (Станислав Бинички је, по завршетку студија у Београду, 1894. године, био предавач у Гимназији, где је написао *Збирку песама из околине Лесковца*). Јелена је дипломирала 1988. године на инструменталном одсеку – музички извођач – пијаниста.

После завршених студија на Факултету музичке уметности у Београду – Одсек за општу музичку педагогију 1997. године, магистрирала је 2006. године, а потом и докторирала на Учитељском факултету у Врању (2012). Импрозантну педагошку и уметничко-певачку каријеру започела је пре више од 20 година у Лесковцу, наставила у Београду, а сада ради као доцент на Факултету уметности у Нишу.

хорским и театарским. Вера Миланковић је у музичко сценској игри *Дан*, коју је извео Градски дечји хор *Звезде*-Лесковац, под вођством Јелене Цветковић, стваралачки, на модеран начин, објединила музичке, сценске, плесне и видео елементе, чинећи оригиналан и веома одважан искорак, до сада скоро невиђен на нашим музичко сценским подијумима. Две поменуте уметнице „театрализовале“ су хорску музику. Гесте диригента, уз мелодијски разигране преливе и нијансирања, пратили су физички покрети неколико група деце, предшколског и школског узраста, прикладно распоређених и визуелно сценски компонованих. Редитељ Стојан Младеновић је са пуно истанчаног смисла, наглашеним гестуалним покретима, пратио звучне хорске таласе и узмахе, богатећи их осмишљеним театарским појединостима, у динамичном и живом извођењу. Пажљиво одабрани и усклађени покрети деце - уклопљени у хорско певање - давали су и отварали сасвим нову и неочекивану сценско визуелну димензију музичким композицијама.

Мултимедијални музичко сценски пројекат знаменитог и европски афирмисаног композитора и пијанисте Вере Миланковић⁶, под симболичним називом *Дан*⁷ - захвата један раскошно богат, сунчано блистав период у животу детета: од *Буђења* и ведрога *Добро јутро*, преко *Вртића* и *У школи*, те *Рођендана*, дружења са *Псом*, до вечери, *Купања у кади* и умилне *Успаванке*. Ово су истовремено издвојени називи можда најуспешнијих композиција, којима се могу по вредности придружити: *Тело*, *Руке*, у поетском смислу асоцирају на чувену песму Мире Алечковић, онтолошки заједно са насловима: *Дланови*, *Прсти*, *Осећања*, *Чича Глиша*, *Стране света*, и дочаравањем атмосфере *Града*. Апострофиране музичко поетске композиције, сценско ритмичка, плесно визуелно симболички осликавају готово целокупни дечји живот.

Музичко сценско, кроз песму, раздрагану игру, ритмичке покрете, оплемењене визуелним осликавањима, јесу уистини живот у свој чаровитости, који се рађа, одмиче у једном дану, достиже пуноћу⁸ и гаси се са утихнуто мелодиозним *Добро вече* и тананом *Успаванком*.

Ово је укратко музичко поетски и сценски садржај величанског *Дана* Вере Миланковић, што се хорски, ритмички мелодиозно и плесно, у пуном светлу развидељује и сјајовито обасјава под диригетским вођством Јелене

⁶ Вера Миланковић потиче из угледне српске породице научника светске славе (Милутин Миланковић), универзитетских професора, дипломата и писаца.

⁷ Нагласимо овде, дан се, као такав, спомиње на првој страници *Библије*, једне од најчувенијих књига, преведених на скоро све значајније светске језике.

Дан астрономски означава распон од сунцорађања до ноћи, чије су границе исказане у виду „вечери и јутра“. – *Велики православни богословски енциклопедијски речник*, том 1, Православна реч, Нови Сад, 2010, стр. 269.

⁸ Жак Шевалије, А. Гербрант, *Ријечник симбола – митови, сни, обичаји, гесте, облици, ликови, боје, бројеви*, Загреб 1987, стр. 106.

Цветковић, изузетно талентоване и у нашим и балканским просторима посведочене уметнице.

Сликвито речено, са сребрнастим звездицама и јутрорађањем најављује се сонорно буђење из чаробног и магновеног детињег сна, са музички поетичном *Школском химном* догађа се први радни део *Дана*, а онда са свечаним рођенданским осећањима и *Загонетком*, затварају се *Стране света*.

Буђење и *Добро јутро* су, и композитор В. Миланковић и диригент, схватили као моменат настајања нечег новог и појаве радости живљења и милоте, када је још све пуно зрачне светлости, чистоте и подарених обећања, па су то освечанили треперавим тонским просијавањима, одговарајућим покретима дечјих руку и мизансценским појединостима. То је био тренутак музичко-хорског озарења, али и самопоузданог узрастања у себи и у другима. Све је било пуно симболике у знаку детињски радосне ружопрсте, дрхтаве зоре, у бодлеровски *ружичастој и зеленој хаљини*, са лепршавим костимима. Блистави водич дарезљивости појавио се и залепршао изнад сцене, отварајући врата небеса.

Астрално, космичко, јутарње небесно и вечерње-лирско су и за композитора Веру Миланковић, и за васионски инспирисаног уметничког руководиоца и диригента Јелену Цветковић били тематски, у знаку звездичасте игривости, плеса космогонијских сила, бурних емоција и загонетних лирско-музичких зачикавања, а све у тежњи ка музички-зенитном узлету.

Истакнимо овде, да после врло експресивне композиције *Чича Глиша*, која је сва лирски ваздушаста и у лебдењу изнад сценски шароликог хоризонта, уследила је музичка и хорска партија *Стране света*. Тада се догодило тонско сусретиште акцената што су се меридијански пресецали у смеру север – југ, и по визуелној вертикали, на релацији односа исток – запад, уз лелујаве ветровитости, са етеричним, ваздушастим и облачастим, изнад планински хировите Земље.

Композиције *Вртић* и *У школи*, тачније у *школици*, игриво су занесене, пуне раздраганог забављања деце и извођачке имагинативности. Маштовито уживање у разоноди, забави и лакоћи, пленило је хорским узлетима колико саме *звездице*, толико и диригента, редитеља, али понајвише публику, која је доживљавала размах и оваплоћење духовне слободе, спонтаности и непосредности у динамичном разигравању. У тим тренуцима се хорско певање, на помало чудесан начин, преображавало и преобликовало у нешто егзистенцијално, што вазноси своје актере у свим фазама животно-забавних поступака,⁹ сценских кретњи, полукорака и искорака. Било је у томе, без мало, пуне самосвојности појединаца и прикладно распоређених група, које су се, захваљујући музички композиционим и диригентским захтевима

⁹ Н. Цветковић, *Тумачење књижевности за децу (Методичко-наставни аспекти)*, књ. I, Филозофски факултет Косвска Митровица, 2003, стр. 38.

сливали у јединство гласовног, сценско покретног, мимичко смехутавог, са универзалним обележјем свеживотног.

У том сазвучју *Школска химна* се издвајала својим свечаним и у неколико хвалоспевним духом, у част њене узвишене васпитно-образовне улоге и функције. Одигриво забавног дечјег *Вртића*, трансформација је ишла ка лирско мелодиозном и плесном дочаравању школске атмосфере и амбијента. У тексту је доминирало нешто свечарско, са слободним парафразама школско-васпитних задатака, а у самој химничкој композицији било је врло прикладних варирања. У целини гледано, то је била репрезентативна хорска тачка, која је вокално уклопљена у ову музичко-сценску игру, са циљем да симболизује суштину школско-образовног.

У концепцијама Вере Миланковић и у уметничкој пракси њене следбенице др Јелене Цветковић сцена хорског музичког извођења пуна је сваковрсних метафора, којима се приказује животворна игривост, њена улога, смисао и вишезначност, кроз ритмичко мелодиозна преплитања у свету детињства. Танано лирско ткање, тонско разигравање, кореографско и редитељско мизансценско кретање, успешно су пратиле визуелне видео појединости што су употпуњавале и богатиле атмосферу *буђења (Добро јутро)*, отварањем бојено звучне чашице цвета, или њено вечерње затварање (*Добро вече*).

Миланковићева и њен хорско-уметнички креатор Јелена Цветковић показују да је музичко извођење, певање и игра, самосвојна сцена складних мелодиозних дочаравања, односно да је хорско и плесно оваплоћење композиција сам праг узносито музичко-поетског стваралаштва. Композиције Миланковићеве и стваралачка пракса Цветковићеве, у хорској реализацији, осмишљавају се и као сценски вид, или сцена игривих покрета и плеса, што деконструираше скорелу логоцентричку извођачку традицију и револуционисхе поједине аспекте хорске уметности. Поменуте уметнице сугестивно откривају да музика (хорска) настаје као певање, игра, покрет, плес, из онтолошке основе самих композиција и лирске визије света детињства, а не из неких трансцендентних сфера огољене инспирације. Драгоцено је што се професорица Миланковић креативно ослања на фолклорне елементе и живу традицију, коју иновира и обогаћује, а Цветковићева је у својој хорско-уметничкој пракси храбро и одважно, а на моменте и дрско-новаторски прати, обликујући музичко-поетске визије.

У ширем контексту стваралачког оваплоћења сценска игра је својеврсно разоткривање музичке лепоте надахнутих композиција прожетих суздржано плесним, ликовним и визуелним. При том се показује да су сложени структурални односи хорског извођења сценске игре и преобликовања, ликовно-визуелних целина и садржаја, речити језик креативне симбиозе, која је подређена закономјерностима музичких композиција и у функцији хорске реализације. Ту се догађају неколике слојевите трансформације: од музичко-композиционог саопштавања, преко сценског говорења покретима, визуелних видео прожимања, до општијих принципа структурирања

наизглед не-музичких феномена по начелима и облицима специфичног и револуционисаног хорског изражавања. Заокрет од аутономно музичког према сценском, игривом, плесном и видео-визуелном, као самосвојно хорском, у много чему означава раскид са логоцентричким концепцијама уметности, указивањем да музичко композициона дела не узрастају из трансцендентне имагинативности, или разуђених емоција композитора и творца хора и диригента, већ из интермузичких, лирски интертекстуалних и сценско извођачких односа, историјски наслеђених и шире значењских оквира уметничких остварења (*Д а н*) и њихових традиционалних извора.

У овом неоавангардном и у много чему музичко-сценском и диригентско-хорском подухвату, свеprisутно је настојање успешног повезивања и прожимања музичког и сценског, ликовно визуелног и лирски текстуалног, плесног и видео експресивног.

На иницијативу предузимљиве Јелене Цветковић, у Лесковцу је, пре више од једне деценије (2002. године) формиран *Градски дејчи хор „Звездице“*. Окупљајући децу предшколског и основно школског узраста, хор је веома успешно обновио дугачку и богату традицију певачких дружина (Певачко друштво *Бранко*).¹⁰ У првим годинама новог миленијума хор *Звездице* је започео скромним наступима у самом граду, на разним приредбама и светковинама, да би убрзо комплетирао целовечерње програмске садржаје, гостујући у оближњим местима. Свесрдно прихваћен од широке публике, уз подршку градских власти, дејчи хор *Звездице* је стекао пуну афирмацију потврђујући се на бројним наступима: од Лесковца, Ниша и Врања, преко Београда, Сомбора, Бања Луке, Охрида, Скопља, Кавадараца, Бијељине, до гостовања у иностранству: Перник (Бугарска) и другим источноевропским земљама (Чешка, Пољска, Словачка).

Поменимо неколико важнијих награда и признања, из првог периода након оснивања Дечјег хора *Звездице*, тако на пример, на републичком такмичењу хорова у Вршцу, 2004. године, у врло јакој конкуренцији, хор је добио специјалну награду и био лауреат такмичења са максималних 100 поена. На изванредан пријем код публике наишао је целовечерњи концерт у Галерији Народног музеја у Врању; а убрзо потом и самостални целовечерњи концерт у Дворани Нишког симфонијског оркестра. У поменутом Пернику хор *Звездице* су имале завршни концерт на Фестивалу дечје класичне музике „Чичко Стојан“.

Посебно треба истаћи значајан концерт у Националном театру у Мајену – Француска, и то поводом свечаног отварања концертне сезоне 2008. године, где је хор Јелене Цветковић оставио врло упечатљив утисак и добио посебну диплому и захвалницу. На врло топао пријем наишао је и концерт у Свечаној сали Факултета уметности у Нишу, 2010. године; том приликом специјална

¹⁰ Н. Цветковић, *Стваралачки спој поетолошке мисли и уметничке праксе хорског певања (Велики успех Градског хора „Звездице“ – Лесковац, на Другом фестивалу хорова „Глас Београда“)*, *Помак*, лист за књижевност, уметност и културу (год. XVI, бр. 53-54, јануар-јун 2011. Лесковац, стр. 22-23.)

гошћа је била соло-певачица Александра Ристић, ванредни професор овог факултета. *Градски дечји хор „Звездице“* је потврдио свој високи реноме и на Фестивалу хорова у Охриду 2010. године, када је за целовечерњи концерт примио диплому и захвалницу за суделовање у ревијалном делу програма.

На ЛЕДАМУС-у (Лесковачке музичке свечаности) под називом „Вера Миланковић и *Звездице*“, одржан је целовечерњи концерт, са већим бројем композиција, ове европски афирмисане уметнице.

Укажимо укратко и на неколико веома успешних концертних турнеја, које су драгоцено обогатиле музички живот широм Србије. Под покровитељством локалне самоуправе града Лесковца и Министарства културе Републике Србије, које високо вреднује допринос овог хора развоју и подизању музичке културе – Јеленин хор *Звездице* је остварио гостовања и турнеје у оквиру пројекта *Под сјајем звездица*, потом *Игра жица и гласница*, *Трагом незаборава*. А најновија десетодневна турнеја са музичко-сценском игром *Дан* Вере Миланковић, припремљеном и компонованом специјално за хор *Звездице*, била је нарочито обухватна и захватала је Војводину¹¹, Поморавље¹², Шумадију¹³, а завршила се на величанствен начин у Београду¹⁴.

Осврнимо се још на неке важније уметничке подухвате хора *Звездице*, који је, поред осталог, био победник и на Интернационалном фестивалу дечјих и омладинских хорова, у Братислави – Република Словачка, 2011. године и то као носилац специјалне награде за културу певања и за најимпресивнији наступ.

Хор је остварио и већу турнеју у Чешкој и Пољској, где је одржао шест концерата у следећим градовима: Сушице, Праг, Лоучна над Десноу, Рихњов над Књежноу – Чешка и Бистрица Клоцка – Пољска. Додајмо да је овај дечји хор освојио и прву награду на Међународном фестивалу хорова свих категорија, у Охриду, и то у изузетно јакој конкуренцији 50 хорова, из 14 земаља, а уз то и специјалну награду жирија за најбољи сценски наступ.

У врло плодној сарадњи са Камерним оркестром „Аморозо“ и поменутиим композитором, Вером Миланковић, овај подвижнички дечји хор је у Студентском културном центру у Београду, одржао сјајан концерт у почаст Милице Манојловић, оснивача и диригента дечјег хора „Колибри“, под симболичним називом *Молимо за фину тишину*.

Центар за музику Коларчеве задужбине, у оквиру Подијума камерне музике, у Великој сали ове знамените установе, приредио је концерт хора *Звездице*, под геслом *У ритму Европе*. Јеленин хор је, у необично строгој селекцији, по специјалном позиву, наступао у оквиру 48-ог фестивала

¹¹ Нови Сад – 05.12.2014. – Културни центар Нови Сад, 18 часова.

Сомбор – 06.12.2014. – Народно позориште Сомбор, 18 часова.

¹² Јагодина – 07.12.2014. – Културни центар Јагодина, 16 часова .

Крушевац – 13.12.2014. – Културни центар Крушевац, 18 часова

¹³ Крагујевац – 12.12.2014. – Прва крагујевачка гимназија, 17 часова.

¹⁴ Београд – 14.12.2014. – Студентски културни центар, 18 часова.

Мокрањчеви дани у Неготину. Фестивал ЛЕДАМУС 2011. године био је прилика за промовисање првог CD, Градског дечјег хора *Звездице*, у издању Центра за стручно усавршавање у образовању, под већ спомињаним називом *У ритму Европе*.

На познатом Фестивалу хорова деце и младих ФЕДЕХО у Београду, хор *Звездице*, проглашен је за најбољи на фестивалу, а у оквиру те године, представљао је Србију на Међународној манифестацији деце *Радост Европе*. *Звездице* су, по позиву, са још пет најбољих европских дечјих и омладинских хорова, суделовале и на Првом интернационалном фестивалу хорова TrillMe, у пољском граду Познању, на коме је успешно представио и афирмисао музичко стваралаштво са наших простора.

Овај хор, којим уметнички руководи и диригује др Јелена Цветковић, због свих бројних подухвата, у настојању да се подигне и оплемени музичка култура, добитник је престижне *Октобарске награде* и *Светосавске повеље* града Лесковца за допринос на пољу уметничког деловања.

Напоменимо, да од 2011. године, вредно и предано ради и млађа група хора *Звездице – Твити Звездице*, која је дошла до пуног изражаја на овој турнеји са музичко сценском игром *Д а н* Вере Миланковић.

У реализацији овог врло оригиналног и у много чему величанственог музичко сценског и мултимедијалног подухвата др. Јелена Цветковић је имала изванредне и веома инспирисане музичке сараднике, од клавирске пратње талентованог Николе Илића,¹⁵ па преко Мирјане Прашчевић¹⁶ и Емине Јовановић,¹⁷ до редитеља Стојана Младеновића.

---

¹⁵ Никола Илић (1984) професор клавира у Музичкој школи „Станислав Бинички“, дипломирао је на Факултету уметности у Нишу, у класи мр. Драгослава Аћимовића. Више пута је наступао са камерним саставом у класи мр. Александра Јаковљевића. Од 2011. године ангажован је као корепетитор на гудачком одсеку, и од тада активно суделује на концертима и јавним часовима. У јесен 2011. године укључује се као стални уметнички сарадник-корепетитор Градског дечјег хора *Звездице*. Живо суделује у увежбавању са хором и клавирски успешно прати солистичке, али и друге групне деонице.

¹⁶ Мирјана Прашчевић (1984) заједно са Јеленом Цветковић, 2011. године формира млађу, предшколску групу Градског дечјег хора –*Твити Звездице*, коју води као сарадник-диригент. Она је, такође, дипломирала на Факултету уметности у Нишу (Општа музичка педагогија) и ради у Музичкој школи „Станислав Бинички“ у Лесковцу, као професор клавира, упоредног клавира, свирања хорских партитура, музичких инструмената и припремног разреда. Активно суделује у музичком животу завичајног Лесковца и у организацији ЛЕДАМУСА.

¹⁷ Емина Јовановић (1986) завршила је студије на Факултету уметности у Нишу, на истом одсеку као и њена колегиница Прашчевић. Педагошку активност започела је у школи „Радоје Домановић“ у Манојловцу, где је била наставник музичке културе; са школским хором наступала је на разним свечаним манифестацијама и такмичењима. Сада ради као професор музичке културе у Гимназији, а предаје и у Музичкој школи „Станислав Бинички“, у Лесковцу. Од јесени 2013. је уметнички сарадник Градског дечјег хора *Звездице*.

Истакнимо на крају да је *НИН*, у рубрици *Култура / Музика*, сумирајући разноврсна збивања у уметничкој музици протекле 2014. године, издвојио *Градски дечји хор „Звездице“* из Лесковца и диригента Јелену Цветковић међу пет најзначајнијих музичких догађаја.¹⁸ Даровита уметница из Лесковца, нашла се међу Великанима музичке сцене, као што су маестро Младен Јагуш и Бојан Суђић, а њен *Градски дечји хор „Звездице“* из провинцијалног Лесковца, раме уз раме са *Мадленијанумом* који је драгоцено обогатио оперски живот Београда, изврсном инсценирањем *Крунисање Попеје Монтевердија*.

Марија Ћирић дословце пише да су међу звездама уметничке музике 2014. засветлуцале и Јеленине *Звездице* и то раздраганим тумачењем музичко сценске игре *Дан Вере Миланковић*: „певање, игра, плес (уз клавир и видео-сценографију); шетња кроз најнежније призоре – један дан у животу детета“.

**MUSICAL AND THEATRICAL PERFORMANCE *DAY*
OF VERA MILANKOVIĆ, REALIZED BY THE CITY CHILDREN'S
CHOIR "LITTLE STARS" - OF JELENA CVETKOVIĆ**

In contribution is presented and analyzed musical and theatrical piece *Day of Vera Milanković*, in choral realization by Jelena Cvetković and the City children's choir "Zvezdice (LittleStars)", and the presence of elements of cosmic symbolism in it.

Key words: Astronomy in Culture, Astronomical Symbolism, musical and theatrical

---

¹⁸ Марија Ћирић, *Звездице и звезде*, *НИН*, 8 .јануар 2015.(бр. 3341):

Габријела Монтеро, Коларчева задужбина, 3. март

Симфонијски оркестар РТС и Бојан Суђић, Коларчева задужбина, 27. новембар

Београдска филхармонија и Младен Јагушт, Коларчева задужбина, 14. новембар

Крунисање Попеје Клаудија Монтевердија, Мадленијанум, 15. јуни

Градски дечји хор из Лесковца „Звездице“, диригент Јелена Цветковић, СКЦ, 14. децембар